

Praag

REISVERSLAG - Deurnes Mannenkoor
4 t/m 9 mei 2005

In tegenstelling tot de meeste concertreizen die eerder gemaakt werden was de organisatie ditmaal grotendeels in handen van MCT reizen uit Maastricht. Natuurlijk wilde wij zelf mede invloed uitoefenen op het programma. Daarvoor gingen een aantal gesprekken en bijeenkomsten vooraf. Zoals zo vaak was het nu ook weer vroeg uit de veren om tijdig te kunnen vertrekken naar den vreemde. Op woensdag 4 mei stonden voor dag en dauw 42 personen gereed om de bus in te stappen die ons in een dag naar Praag moest brengen. Maar liefst 17 dames vergezelden hun nachtegalen of zanglijsters. Nooit was het aantal reizende dames zo hoog. Nauwelijks in de bus en ja hoor, regen, regen, dan een bui, dan weer regen, maar we zaten droog. Een stuk Duitsland in werd de eerste stop gemaakt en het klaarde enigszins op. Maar de stemming in de bus was de gehele reis zonnig. Na een stop in het Tsjechische Pilzen waar ons gerstenat oorspronkelijk vandaan schijnt te komen, stopten we voor een diner. Toen ons koor als dank een tweetal liederen ten gehore bracht kregen wij het idee dat er pas iemand was overleden in of rond het restaurant. Zo slecht klonk het nu toch ook weer niet onder de gewelven van de kelder. De reis werd vervolgd naar Praag. Na wat files, die hebben ze ginds blijkaar ook voldoende, arriveerden we rond 20.30 uur bij ons hotel in Ricany 15 km buiten Praag. We waren precies op tijd voor de kraker PSV – AC Milaan. De herinneringen van Italië kwamen weer boven drijven en naar later bleek niet ten onrechte want PSV verloor nipt door een mazzelgoal van de Italianen in de laatste minuut van de wedstrijd. Toch maar proberen te gaan slapen.

Op donderdag 5 mei heeft een ieder op zijn of haar manier even aan de bevrjding gedacht. Na het ontbijt ging men de bus in om naar het centraal station van Praag te vertrekken waar we onze gids voor de komende dagen zouden ontmoeten. Wacht dacht Theo onze dirigent, we gaan maar even een A4'tje uitreiken met wat noten en rare teksten onder het mom van we gaan een Tsjechisch liedje leren, iets over een sjaaltje. Wij binnen 20 minuten dat ding geleerd en vanaf dan hebben we het nooit meer gezongen. Of wel de la la la laatjes uit het refrein gingen meteen in het laatje van de nummers die nooit meer gezongen werden. Bezigheidstherapie? En jawel daar ontwaarden we plots onze lief-tallige Monica die ons een rondleiding door de stad Praag zou geven. In zeer goed gearticuleerd Duits, wat menig lid van ons koor al zeer snel overnam, maakte zij een stuk van de Praagse geschiedenis duidelijk.

Dan wanneer zij over het communisme sprak sloegen de vonken uit haar ogen. Via het nationaal museum en het Wenzelplein gaan we via de kruiddoren richting Smetanazaal, de zaal waarin we komende zaterdag deelnemen aan de Korendagen. Via de oude markt gaat het richting Tynkerk. Op het plein voor de kerk vonden we dat we maar eens een liedje moesten zingen. Binnen een ommezien stonden er een vijftigtal toehoorders die een gul applaus overhadden voor de Dutch Choir met de nieuwe rode sweaters. Alleen tijdens het derde liedje begon het te stortregenen dus het concert duurde niet zo lang. Het astronomisch uurwerk hebben we ook nog maar even bekeken. De twaalf apostelen maakten snel een rondje en toen waren die ook weer afgewerkt. Tot drie uur werd een ieder vrij gelaten om te gaan lunchen. Daarna verzame-

len voor een rondvaart over de Moldau, opstappen bij de Most (brug) De rondleiding werd nadien voorgezet door ene Eva die Monica kwam vervangen. Ook zij sprak voortreffelijk Duits. Via het Joods gedeelte van de stad kwamen we terecht bij ons restaurant. De avond was vrij te besteden. Ongeveer 16 – 20 personen gingen naar een black light show, anderen daarentegen gingen de stad in om te wandelen dan wel pubs bezoeken, want Pivo is niet duur in Praag. Rond de klok van 22.30 uur was het verzamelen om tijdig terug te keren naar ons hotel voor een afzakkertje waar je absoluut niet dronken kon worden gezien de tijd die het tappen van een pilsje duurde.

Op vrijdag 6 mei ging men na het ontbijt richting Praagse burcht waar we onze Monica ook weer troffen. Deze burcht met de grote St. Vitus kathedraal steekt imposant af boven de stad en de Moldau. Het plein was gevuld met een enorme hoeveelheid mensen die de prachtige kerk wilde bewonderen. En ze was de moeite meer dan waard. Via een aantal perken en tuinen ging het weer naar beneden toe onderwijl een blik werpend op de stad met 1000 torentjes. Het gezelschap ging de bus weer in voor de trip naar Pobebrady waar we een bezoek gingen brengen aan de kristalfabriek. Het bewerken van het Bohemian driesterren kristal is geweldig om te zien. Puur vakwerk. Dus dan ook maar even naar de winkel voor kristalverkoop... Ach ja het is bijna moederdag hè? Na deze plichtplegingen ging het weer richting restaurant. Wacht! zegt Monica, ik weet wel een kortere weg, een sluiproute... nou ja.. de politie wist het blijkbaar ook. Een bekeuring voor onze Vlaamse chauffeur en daar was hij helemaal niet blij mee. Goddank voor hem dat er een Tsjechische gids bijzat die er een flink bedrag kon afpingelen. Hoezo corrupt? Gearriveerd in de stad worden we naar het restaurant geloodst. Na het diner was er een uurtje om uit te buiken en dan weer de bus in voor de terugtocht naar ons hotel. Hier werd nog even stevig gerepeteerd voor de grote dag morgen.

Zaterdag 7 mei, de grote dag. Ondanks het feit dat we niet deelnemen aan een concours stond er toch gezonde spanning op de leden voor het zingen van een viertal liederen die vooraf waren aangemeld bij een driekoppige international jury. Alleen al bij binnenkomst in de prachtige Smetanazaal werd je stil. Geweldig mooi gebouw met een enorme uitstraling.

Sissi met haar gemaal Franz-Jozef zouden hier niet misstaan hebben op een van de vele balkons. Het Praags filharmonisch koor zong als opening van deze korendagen een aantal liederen waarna wij als eerste deelnemend koor mochten optreden. Het was een aparte ervaring, zingen voor een halfvolle zaal waar toch nog zo'n 600 toehoorders zitten waar er net nog zo'n 1200 zaten. Na 15 minuten was de klus hier geklaard en mochten we in de zaal gaan zitten of de stad in als we om 15.00 uur maar weer bij de bus waren voor de terugreis naar het hotel. Men mocht ook in de stad blijven tot in de avond want de bus kwam na 19.00 uur weer terug in de stad. In de avonduren was er een zangersfeest in het prachtige Narodni Dum een feestgebouw bij uitstek. Hier werd aan het eind van de avond de oorkonde uitgereikt door de organisator dhr. Nico Ter Beek. Naast de band die speelde zongen een shantykoor en een smartlappenkoor om er zogenaamd de stemming in te brengen. Nou ja

als je enkele pivo's of wijntjes op hebt dan begin je zo iets onderhand nog mooi te vinden. Om middernacht was het snel de bus in en vlug terug naar het hotel en dan lekker even uitslapen.

Het ontbijtbuffet op zondag 8 mei werd vanaf ca. 09.00 gereserveerd. Maar omdat iedereen in het ritme zat van de reis was men tijdig aanwezig. Vandaag stonden er twee H. Missen zingen op het programma en een excursie naar kasteel Karlstein. Na wat gecroost te hebben door de stad kwam de bus aan bij een klein pittoresk kerkje waar we de mis zouden opluisteren. Het was een oud kerkje met een geweldige akoestiek. De aanwezige gelovigen waren verast dat hier een vreemd koor optrad, maar volgens Monica die deze trip had geregeld waren de gelovigen zeer dankbaar en tevreden met dat vreemde koor uit Holland en dat bleek ook wel uit het applaus aan het einde van die viering. Nadien werd de groep opgesplitst. Een groepje ging gezamenlijk lunchen met Monica, om daarna nog een rondleiding door de stad te maken met haar, enkele leden gingen zelf de stad in en de andere groep ging per bus naar kasteel Karlstein. Rond de klok van zessen was er weer een rendez vous bij de Jezuïetenkerk waar we een hoogmis moesten zingen in de vroege avond. Na het zingen van een hoogmis ging men wandelend naar het restaurantje waar we al enkele dagen waren geweest. Hier namen we afscheid van onze Monica. Ze kreeg wat attenties en een couvert aangeboden voor haar spontane optreden afgelopen dagen. Op de vraag of we naar het hotel terug wilden of de stad in gaan werd unaniem geantwoord, terug naar het hotel om de koffers alvast te gaan pakken voor morgenochtend.

Op maandag 9 mei werd het weer vroeg ontbijten en dan de koffers de bus in sjuwen. Rond de klok van 08.00 uur vertrok de bus weer richting Nederland. Alle deelnemers konden de afgelopen dagen weer eens op hun gemak overpeinzen. De doorgewinterde koorreizigers kunnen weer vergelijkingen maken met voorgaande concertreizen, ofschoon dit erg moeilijk is want appels kun je nu eenmaal niet met peren vergelijken. Wat deze reis wel is opgevallen dat de homogeniteit erg groot was binnen deze fantastische groep mensen. Na een stop aan de Tsjechisch Duitse grens konden men de Kronen nog even opmaken. Na enkele stops in Duitsland gingen we in Venlo de grens over en waren we zo weer in ons eigen Deurne waar de trouwe familieleden ons stonden op te wachten. Ook deze reis was weer geschiedenis.....

